

[Socialministeren]

1. januar 1988. Disse bindende regler skal fastsættes således, at alle pensionister kan få tildelt og beregnet varmetillægget på et ensartet grundlag.

Som følge af, at alle kommuner fra 1. januar 1988 skal yde varmetillæg efter disse bindende regler, blev det hidtil anvendte rådighedsbeløb – dvs. overgrænsen for det beløb, den enkelte kommune kan få refunderet af staten – ophævet.

Med vedtagelsen af lovforslaget blev den økonomiske ramme for varmetillæg udvidet med 100 mio. kr. årligt.

Som det fremgår af bemærkningerne til samspilsforslaget, skulle fastsættelsen af de nye regler om varmetillæg baseres på en – på dette tidspunkt igangværende – undersøgelse af pensionisternes varmeudgifter m.v.

Denne undersøgelse har vist, at der er meget stor forskel i de enkelte kommuner med hensyn til varmeudgifter og dermed muligheden for at yde varmetillæg.

Dette har medført en forskelligartet, individuel kommunal praksis, der har været vanskelig at forene ved udarbejdelsen af ét regelsæt, de nye bindende regler, når der samtidig skal tages hensyn til den fastlagte økonomiske ramme.

Ikke mindst har det i denne forbindelse betydning, at nogle – specielt større bykommuner – har haft meget gunstige regler for varmetillæg til pensionister. Denne praksis har været muligjort af, at varmeudgifterne i disse kommuner er meget lave set i forhold til kommunernes rådighedsbeløb.

Det er derfor klart, at hensyntagen til disse kommuners gunstige regler ved fastsættelsen af de bindende regler vil sprænge alle økonomiske rammer. De nye, generelle bindende regler vil givet være til fordel for mange pensionister, men således ikke nødvendigvis for den gruppe, der har fået varmetillæg efter de mest gunstige regler.

Da denne gruppe nu i nogle år har fået udbetalt et større beløb i varmetillæg, forekommer det rimeligt at tage hensyn hertil ved fastsættelsen af nye regler om varmetillæg.

Denne opgave kan som nævnt ikke løses på det nuværende grundlag. Det forslås derfor, at der indføres lovhjemmel til, at det sociale udvalg inden for rammerne af det hidtidige rådighedsbeløb, der hermed genindføres, kan be-

slutte at yde varmetillæg med et højere beløb end efter de generelle regler.

For de kommuner, der således beslutter at yde varmetillæg efter mere gunstige regler end de landsdækkende regler, der fastsættes af socialministeren, anvendes rådighedsbeløbet i refusionsmæssig henseende.

For de øvrige kommuner, der yder varmetillæg i overensstemmelse med de nye regler, dækkes udgifterne efter de almindelige refusionsregler uden hensyn til rådighedsbeløbet – i overensstemmelse med de ændringer, der blev vedtaget i foregående samling.

Merudgifterne ved forslaget anslås til ca. 100 mio. kr. årligt. Det er hensigten at anvende midlerne fra uændrede afgifter på almindelig benzin i denne forbindelse.

Det er min opfattelse, at der således inden for rimelige økonomiske rammer med forslaget opnås den bedst mulige løsning for pensionisterne.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets velvillige og hurtige behandling.

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om støtte og statsgaranterede lån til fiskeriet.

(Lovforslag nr. L 67).

Fiskeriet har en række alvorlige akutte problemer. Dette skyldes ikke mindst, at verdensmarkedspriserne på fiskemel og -olie er reduceret så drastisk, at rentabiliteten i industrifiskeriet er bragt i fare. Der har derfor været indsat en større kapacitet i konsumfiskeriet, hvilket har betydet, at vigtige kvoter hurtigere er blevet fiske-

Lovforslaget tager sigte på at indføre to sammenhængende foranstaltninger. Disse foranstaltninger er for det første en styrkelse af opførsordningen, således at fangstkapaciteten hurtigere kan tilpasses fiskerimulighederne, og for det andet en refinansieringsordning, som i overgangsperioden vil lette afdrags- og renteburden for de fartøjer, som bliver i fiskeriet, og som på længere sigt vil drage nytte af, at fiskeressourcerne bliver befisket af færre fartøjer.

Lovforslaget indebærer, at tilsagnsrammerne for opførsstøtte, der er afsat i 1990 og 1991 i

[Fiskeriministeren]

henhold til lov om støtte til visse strukturforanstaltninger inden for fiskeriet, fremrykkes til 1987 og 1988 med i alt 133 mio. kr.

Tilsagnsrammerne til ophør vil herefter i 1987 udgøre 98 mio. kr. og i 1988 132 mio. kr.

Lovforslaget indebærer endvidere, at der fra Kongeriget Danmarks Fiskeribank inden for en ramme på 100 mio. kr. kan afgives tilsagn om statsgaranterede lån til refinansiering af ydelser på lån.

Styrkelsen af ophørsordningen skal ses i forlængelse af lov om støtte til strukturforanstaltninger inden for fiskeriet. Dette indebærer, at der ved tildeling af ophørsstøtte vil blive draget omsorg for, at den bredde og alsidighed, der er karakteristisk for dansk erhvervsfiskeri med små og store fartøjer, bevares. Endvidere vil den geografiske spredning over mange både store og små fiskerisamfund blive søgt styrket.

Den foreslåede statsgaranti skal dække lån til refinansiering af renter og afdrag på lån i bl.a. Fiskeribanken samt anden tilsvarende gæld. Ordningen administreres af Fiskeribanken og vil blive tilrettelagt således, at fartøjsejere, som kan dokumentere en væsentlig tilbagegang i fartøjets driftsresultat, kan opnå statsgaranterede lån, såfremt det skønnes, at fartøjet derefter kan drive et rentabelt fiskeri.

Lovforslaget udgør med disse øjeblikkelige støtteforanstaltninger en nødvendig hjælp til den danske fiskerisektor, således at de akutte problemer i fiskeriet ikke får alvorlige negative konsekvenser for erhvervet på længere sigt.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje Ting.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Herved skal jeg for det høje Ting fremsætte:

Forslag til lov om statsgaranti for høsttabslån til landmænd.

(Lovforslag nr. L 68).

Efter forslaget kan der inden for en ramme på 400 mio. kr. ydes garanti for lån til landmænd, som i særlig grad er bragt i likviditetsmæssige vanskeligheder på grund af dårlig høst i 1987.

Der er stor forskel på de enkelte landmænds høsttab, og der har været vanskelige høstbetingelser, som har påført landmændene betydelige omkostninger, især til tørring af afgrøderne.

Regeringen foreslår derfor en statslig lånegarantiordning, der i en overgangsperiode kan give en likviditetstilførsel til de hårdest ramte landmænd.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, skal jeg af hensyn til de berørte landmænd anmode om Folketingets hurtige og velvillige behandling af lovforslaget.

Bjørn Poulsen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget.

(Lovforslag nr. L 65).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Jens Thoft (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af renter af forbrugslån.

(Lovforslag nr. L 69).

Regeringen har selv taget hul på kartoffelkuren fra sidste efterår med forslag til ændring af belåningsreglerne for sommerhuse. SF noterer med tilfredshed, at regeringen er blevet klar over, at kartoffelkuren var noget makværk. Men den tog nu hul på at lappe på kuren på et sted, som blot gør kurens fordelingsmæssigt asociale profil endnu værre.

SF vil med dette lovforslag opnå to ting. Ved at hæve bagatelgrænsen for indbetaling af rentefgift fra 50 kr. til 500 kr. fjerner vi det hav af urimeligheder, som loven har betydet for mange smålånere – og kun for dem. Vi giver i bemærkningerne til selve lovforslaget en række eksempler herpå. Samtidig gør vi det muligt rent administrativt at få dele af loven til at fungere. Men rent ligningsmæssigt er der stadig væk det kæmpeproblem at finde ud af, hvilke lån der er omfattet af afgiften, og hvilke der ikke er. Det vil enten betyde sammenbrud i pengeinstitutterne i januar-februar eller, hvis pengeinstitutterne ikke vil medvirke til opklaringen, sammenbrud i ligningen. SF er velvilligt indstillet over for den bærende idé i loven, som vi ser som en vej til – med tiden – helt at fjerne fradragsretten for renter af privat gæld.